

Adres van den gepensionneerden sergeant-majoor-kwartiermeester van de Koloniale Reserve C. van Oosterhout.

(221. 1.)

GELEIDENDE BRIEF.

*Aan**den Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.*

's GRAVENHAGE, 20 Februari 1909.

Ik heb de eer U Hoogedelgestrenge ter voldoening aan het verzoek van de Kamer, hiernaevens vergezeld van eene Nota van Inlichtingen, weder aan te bieden het bij Uwen brief van 23 December jl. n°. 109 ontvangen adres van den gepensionneerden sergeant-majoor-kwartiermeester C. VAN OOSTERHOUT.

*De Minister van Koloniën,
IDENBURG.*

(221. 2.)

NOTA VAN INLICHTINGEN.

De adressant, vroeger opperwachtmeester der cavalerie, werd bij dispositie van den hoofdintendant der militaire administratie van 9 Januari 1902 benoemd tot sergeant-majoor-kwartiermeester en ingedeeld op het bureau van den gewestelijken intendant te Palembang.

Naar Djambi, gedirigeerd om aldaar op te treden als administrateur van het militair hospitaal te Soeroelangoen, werd hij na aankomst ter hoofdplaats Djambi op 28 Januari d. a. v. aldaar voorloopig aangehouden, om in verband met de evacuatie van den functionaris tijdelijk als officier van kleeding in dat garnizoen op te treden.

Omstreeks medio Maart werd hij vervolgens voor korten tijd als kwartiermeester toegevoegd aan eene in het Djambische ageerende colonne, doch reeds 12 April 1902 werd hij naar het hospitaal te Batavia en vervolgens naar dat te Tjimahi gedirigeerd, om ten slotte 10 September 1902 — na dus bij de militaire administratie zoo goed als geen dienst te hebben gedaan — wegens tijdelijke ongeschiktheid voor alle militaire diensten naar Nederland te worden opgezonden.

Zooals uit het voorgaande kan worden afgeleid, kon dus door den gewestelijken intendant te Palembang bij de halfjaarlijksche beoordeeling in Juli 1902, omtrent des adressants geschiktheid voor bevordering geen oordeel worden uitgesproken.

In Juli 1905 uit Nederland teruggekeerd, werd VAN OOSTERHOUT wederom ingedeeld op het bureau van den gewestelijken inten-

dant te Palembang, die kort daarop rapporteerde, dat VAN OOSTERHOUT de voor zijn graad — van sergeant-majoor — vereischte kennis *niet* bezat en op zijn bureau, anders dan als copiïst, niet te gebruiken was.

Pogingen van dien intendant om VAN OOSTERHOUT onder zijn persoonlijk toezicht en onder de leiding van den beheerder van het magazijn van kleeding geleidelijk met de behandeling van enkele zaken vertrouwd te maken, bleven zonder resultaat; de man bleek zeer langzaam en slechts in geringe mate bevattelijk te zijn.

In het belang van den man zelf gelastte de hoofdintendant toen hem gedurende drie maanden in verschillende administratieve betrekkingen eene soort van opleiding te doen ondergaan op overeenkomstige wijze als gebruikelijk is ten opzichte van de *candidaten* voor de betrekking van sergeant-majoor-kwartiermeester; doch na ommekomst van dien termijn werd door den gewestelijken intendant omtrent hem gerapporteerd, dat hij ook toen nog niet aan de voor zijn graad — van sergeant-majoor — gestelde eischen voldeed en dat hij, lijdende aan geheugenzwakte, vermoedelijk wel nooit een goed kwartiermeester zou worden.

De hoofdintendant, rekening houdende met 's mans ongunstige financiële omstandigheden, ging ook nu nog niet tot uiterste middelen over, doch plaatste VAN OOSTERHOUT bij beschikking van 1 December 1905 over naar Pelantoengan (Java), ter beschikking van den administrateur van het militair hospitaal aldaar, in de hoop, dat hij in deze uiterst kalme, ondergeschikte betrekking nog wel voldoende diensten zou kunnen presteeren, en op deze wijze zijn dienstverband zou kunnen ten einde brengen.

In de op 1 Januari 1906 omtrent VAN OOSTERHOUT uitgebrachte beoordeeling werd — zooals te verwachten was — verklaard, dat hij in zijne betrekking *niet* voldeed en dus ook voor bevordering *niet* geschikt was.

Ook in de daarop volgende conduitebeoordeeling van 1 Juli 1906 — opgemaakt nadat hij ongeveer 6 maanden te Pelantoengan in de kalme betrekking van spijsverzorger en magazijnmeester bij het hospitaal werkzaam was geweest —, werd hem de geschiktheid voor den hooger grad niet toegekend, terwijl voorts daarbij werd aangeteekend, dat hij ook in die betrekking niet voldeed, weinig of geen administratieve kennis bezat en voor eene zelfstandige positie absoluut ongeschikt moest worden geacht.

Een beroep van den adressant op het groote belang, dat er voor hem in was gelegen om als adjudant-onderofficier in de burgermaatschappij terug te keeren, gevoegd bij zijne verzekering, dat hij, na eventueel bevorderd te zijn, dadelijk daarop den dienst zou verlaten, zoodat deze maatregel geen geldelijke nadeelen voor den Lande ten gevolge zou hebben, deed den gewestelijken intendant echter ten slotte besluiten tot de indiening van het zeer eigenaardige voorstel om VAN OOSTERHOUT toch maar voor bevordering in aanmerking te brengen.

Uit den aard der zaak kon de hoofdintendant, mede op grond van § 7 van de Algemeene Order van 1893 n°. 30, aan dit, blijkbaar door medelijden ingegeven, voorstel, geen gevolg gegeven.

Aangezien VAN OOSTERHOUT, zooals uit het bovenstaande kan blijken, nooit de geschiktheid voor den hooger grad heeft bezeten, moet dus zijne bewering, dat zijne niet-bevordering alleen het gevolg kan zijn geweest van een door den hoofdintendant begaan abuis ten opzichte van de hem toegekende plaats in het aanbevelingsregister, geheel voor zijne rekening worden gelaten.

In November 1906 werd de adressant ingevolge het advies van eene geneeskundige commissie naar Nederland opgezonden, alwaar hij in 1907 wegens voortdurende ongeschiktheid uit den militairen dienst werd ontslagen, onder toekenning van een pensioen van f 526, vastgesteld naar den grad van sergeant-majoor.

Uit een en ander blijkt, naar de ondergeteekende meent, afdoende, dat dezen onderofficier niet alleen geen onrecht is aangedaan, maar dat hij integendeel met de meest mogelijke lanimoedigheid is behandeld.

Op grond hiervan is de ondergeteekende dan ook van oordeel, dat er geen sprake van kan zijn om adressant's verzoek in gunstige overweging te nemen.

*De Minister van Koloniën,
IDENBURG.*

